

‘Welk mens onder u die honderd schapen heeft en er één van verliest, verlaat niet de negenennegentig in de woestijn en gaat achter het verlorene aan, totdat hij het vindt?’

(Lukas 15:4)

Janse Nieuwsbrief 65

“Hier is een kopie van mijn paspoort”, zeg ik tegen de man achter het tafeltje. Ik ben weer voor een paar weken terug op Papua en vandaag moet de Coronatest gedaan worden. De man pakt het papiertje aan en legt het op de stapel voor zich. “Om zeven uur komen de medewerkers. Tot die tijd kun je hier wachten.” Ik kijk op mijn horloge. Het is half zes in de ochtend. Ik heb dus nog even te gaan. Ik besluit één van de bankjes aan de voorkant van het ziekenhuis te pakken en daar mijn ‘stille’ tijd te hebben. Lukas 15 is aan de beurt. Drie overbekende gelijkenissen van het verlorene dat gevonden werd.

Training met Willem Jonkers in Dagi Baru

Het valt me deze keer op dat zowel de herder als de eigenares van de penning en de vader van de verloren zoon er alles voor over hebben om het verlorene weer terug te brengen. Er wordt hard

gezocht, gelopen, gesjouwd, geveegd, gewacht en gerend. Het zoeken en terugbrengen van verloren mensen kost werk. Tegelijk is het dat ook dubbel en dwars waard, want in alle drie de gelijkenissen overheerst de vreugde als het verlorene gevonden is. Ik trek de lijn in mijn gedachten naar het werk in Gods Koninkrijk. Wat is dat door de eeuwen heen met veel moeite en grote offers gepaard gegaan in opdracht en navolging van Jezus die Zelf het volmaakte offer wilde brengen!

Coronatest

De zon is inmiddels opgekomen en het begint warmer te worden. Het afdak dat tegen de achterkant van het ziekenhuis is aangebouwd, heeft een dak van golfplaten en geen muren. Een tafel en een paar banken maken deze Coronatestlocatie compleet. Rond zeven uur komen er een paar medewerkers aan. Eén van hen pakt de stapel identiteitsbewijzen en begint namen te roepen. Om de beurt ontvangen we een ander papiertje waarmee we naar het loket aan de voorkant van het ziekenhuis moeten. Daar begint het volgende spel: hoe krijg ik mijn

Windzak installeren in Soba

papiertje zo snel mogelijk door het kleine gat van het loket op de tafel van de medewerker, zodat ik niet helemaal onderop de stapel eindig. Zo’n 40 handen dringen om voorrang. Tijdens de volgende drie kwartier worden we weer één voor één opgeroepen om te komen betalen, waarna we vervolgens met betaalbewijs weer terug kunnen naar het afdak achter het ziekenhuis. Daar begint voor de derde keer het wachten tot je opgeroepen wordt voor de uiteindelijke Coronatest. Om negen uur is de test achter de rug en ga ik terug naar de MAF-basis.

Ibu Lidia

Aan het einde van een lange dag zit ik op de veranda voor het huis te genieten van de mooie namiddag. Regelmatig komen op deze tijd van de dag vrouwen langs de deur die groente en fruit verkopen. Vandaag komt iemand die ik hier nog niet eerder zag, maar die ik wel ken uit de kerk: ibu Lidia. Zij was de vrouw van Ds. Malhus Nekwek. Een aantal maanden geleden kreeg ik in Nederland het bericht dat ‘pendeta Malhus’ aan Corona was overleden. Hij was een voorman binnen de GJRP-kerk en zette zich al meer dan dertig jaar in op allerlei terreinen binnen de kerk. Na een omhelzing vloeien de tranen en krijg ik de details rond het ziek-zijn en overlijden van haar man te horen. Het is aan Ibu Lidia te zien dat ze nog dagelijks lijdt onder het verlies van haar man. Haar jongste zoon is nog maar twaalf jaar oud en hij verblijft nu bij z’n oudere zus in Sentani. “Ik verkoop nu zelfgebakken broden langs de deur” zegt ze, terwijl ze een brood uit een plastic zak haalt. Ik krijg het nooit op in m’n eentje, maar ik koop er toch één. “Hier is nog een brief met financiële bijdrage van een voormalige zendingswerker uit Nederland” zeg ik, terwijl ik een envelop overhandig. Met tranen in haar ogen pakt ze hem aan. Het lichaam van Christus in de praktijk.

Dag van gebed

Tussen twee van de huizen op de basis staan al zo'n 80 stoelen klaar in de schaduw van een paar grote bomen. Er klinkt muziek en langzamerhand verzamelen alle MAF-collega's uit Sentani zich hier. Het is vandaag 'dag van gebed'. De vliegtuigen staan aan de grond en kantoren blijven dicht. Verschillende piloten delen verhalen van het werk op afgelegen posten met de medewerkers die daar wat verder vanaf staan. We bidden samen voor kerken, zendingswerkers en bevolkingsgroepen die we met het vliegtuig ondersteunen. Natuurlijk wordt er ook veel gezongen. Bijzonder om als Amerikanen, Javanen, Papua's, Nederlanders en Canadezen van allerlei achtergronden en leeftijden God groot te maken: "Kau Allah yang layak dipuji." (U bent de God die waard bent geprezen te worden) klinkt het over de compound.

Debriefing

Tijdens deze laatste dag voor mijn vertrek naar Nederland hebben we als managementteam altijd een debriefing. Ik geef een verslag over de training die ik heb kunnen geven. "Piloot Joel Geaslen heeft zijn beginnende training afgerond en vliegt inmiddels 'solo' vanuit Wamena. Collega Willem Jonkers die een paar maanden geleden naar Wamena verhuisd is, is uitgecheckt op bijna alle caravanstrips in de omgeving van Wamena." Ik ben er zelf verwonderd over dat dit allemaal gelukt is in de afgelopen twee weken die ik in Wamena was. We hadden overwegend mooi weer en konden daardoor in korte tijd veel doen.

Training met collega Joel Geaslen

Met Willem heb ik elke strip waar hij nog nooit geweest was, afgelopen en geïnspecteerd. We hebben nieuwe markeringen van zink geïnstalleerd, windzakken opgehangen, aanwijzingen gegeven waar de strips moeten worden gerepareerd en vooral heel veel starts en landingen gedaan. Zodoende kan Willem nu zelfstandig naar al deze bestemmingen vliegen vanuit Wamena. Het is mooi om nieuwe gezinnen in Wamena te zien settelen en het werk op te zien pakken. Op zondag zijn we samen naar de GJRP-kerk geweest, waar ik Willem aan de gemeente daar kon introduceren.

Safety audit

"Ik stel voor dat we niet meer naar Wenput vliegen. Die baan vormt een té groot risico. Ik stel ook voor dat Amuma verlengd moet worden en in Idedua de 'hobbel' in de baan vlak gemaakt wordt." Door mijn waarnemingen en suggesties met het team te delen, krijgt mijn bezoek eigenlijk ook het karakter van een 'safety audit'. Door steeds weer met een frisse blik naar het werk te kijken, hopen we elkaar scherp te houden en veilig te kunnen blijven werken.

Tussen het geven van training en het doen van audits vindt het eigenlijke werk plaats. Soms door het ondersteunen van het 'bijzonder' werk in Gods Koninkrijk zoals kerkplanting, bijbelvertaalwerk, medisch werk of onderwijs. Regelmatig is het echter ook het 'gewone' dienen van lokale bevolking in afgelegen dorpen. We zijn bij het laatste agendapunt van de debriefing. "Wanneer kom je weer?" vraagt collega Dave. "We hebben twee nieuw piloten die in december hier hopen aan te komen." De kalender wordt erbij gepakt en een voorlopige datum gekozen voor het volgende bezoek. Zo de Heere wil en wij leven.

Terugreis

Om vier uur 's middags komt het verlossende sms-je: je bent negatief getest en kunt het resultaat komen ophalen. Ik ben dankbaar dat ik weer richting mijn gezin in Nederland kan gaan na een gezegende maand hier in Indonesië. Zij brengen een 'offer' door mij steeds weer een aantal weken voor het werk af te staan. U en jullie als achterban ook enorm bedankt voor de steun in gebed en financiën om dit mogelijk te maken. Er is een hoop gaande in de wereld, maar dwars door alles heen gaat God door met Zijn werk om mensen bij Hem te brengen.

Hartelijke groeten, Kees & Elsbeth, Marijne, Joël, Tirezah en Aron Janse

Uitladen van bouwmaterialen voor school in Koropun

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van de familie Janse. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Kees & Elsbeth als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl. Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Janse gaat. Dit werk wordt mede mogelijk gemaakt door financiële ondersteuning van Zending Gereformeerde Gemeente.

